

cember 1940. Musikdirigenterne og musikere ved de sidstnævnte korps er alle kontraktansatte.

Det er tanken at søge gennemført en ordning hvorefter de musikere, der ikke er tjenestemænd, får adgang til pension efter loven om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere i hæren og søværnet m. v.

Til § 33.

Ved de danske besættelsesstyrker i Tyskland samt ved søværnet har der hidtil været anvendt et antal af folkekirkens præster til midlertidig tjeneste som feltpræster (orlogspræster), ligesom der i Danmark i enkelte garnisoner og i søværnet forsøgsvis har været gennemført en ordning, hvorefter værnepligtige teologer varetog gejstlig tjeneste for de værnepligtige.

Nærværende paragraf tager sigte på at hjemle en videreførelse af feltpræstordningen uden udvidelser i forhold til de hidtil afstukne rammer, idét det såvidt muligt bør tilstræbes, at værnepligtige i kirkelige anliggender henvises til de i garnisonerne værende kirker med det dertil hørende gejstlige personale.

Til § 34.

Ifølge lov om hærens ordning af 7. maj 1937 findes allerede et for hær og søværn fælles auditørkorps, bestående af generalauditøren og auditører, der alle er tjenestemænd uden for den militære rækkefølge.

Det er fundet rimeligt, at der herved søges tilvejebragt lovhjemmel for den efter 1945 gennemførte auditørassistentordning, der har vist sig økonomisk fordelagtig.

Til § 35.

Det forudsættes, at der ved forsvarets bygningstjeneste vil blive anvendt såvel militært som civilt personel.

Til § 36.

Ved denne paragraf søges skabt hjemmel til at ansætte civilt personel i en række stillinger indenfor forsvaret, hvortil det ikke er påkrævet at have beføjelser af kommando-mæssig art.

Da det ikke er udelukket, at det kan blive nødvendigt at tillægge enkelte grupper af det nævnte personel visse beføjelser, foreslås der åbnet mulighed for at tillægge disse militær grad, uniform m. v.

Til § 38.

De her foreslåede aldersgrænser er i hovedsagen som de hidtil ved hæren gældende.

For flyvevåbnets vedkommende er de laveste aldersgrænser for de yngste officersgrader gennemgående nogle år lavere end ved de 2 andre værn, hvilket er begrundet i de særlige fysiske og psykiske krav, der må stilles til personellet i flyvevåbnet.

Der er i modsætning til tidligere fastsat aldersgrænser for befalingsmænd i søværnets reserve.

Til § 39.

Bestemmelsen er affattet med henblik på, at såvel hæren som søværnet fortsat kan følge de hidtil for disse værn gældende bestemmelser på dette område, medens man for så vidt angår flyvevåbnet og korpset har mulighed for at vælge den for hver af disse mest hensigtsmæssige fremgangsmåde.

Til § 44.

I stedet for de noget forskelligartede bestemmelser om tjenesteplicht for reservens befalingsmænd, der findes i de nugældende love om hærens og søværnets ordning, foreslås en for alle 3 værn gældende almindelig pligt for dette personel til at forrette tjeneste, når det skønnes nødvendigt af hensyn til landets sikkerhed, medens enkelthederne i disse regler og bestemmelser om reservens befalingsmænds forhold i det hele taget fastsættes ved kgl. anordning.

Til §§ 45—46.

Det anses for rigtigt, at disse bestemmelser, der i hovedsagen svarer til bestemmelserne i §§ 92—93 i lov om hærens ordning af 7. maj 1937 og § 42 i den tilsvarende lov af samme dato om søværnets ordning, bibeholdes og gøres gældende for alle 3 værn.

Den i lov om hærens ordning og lov om søværnets ordning fastsatte bestemmelse vedrørende pligt for en pensioneret befalingsmand til at stå til rådighed under mobilisering foreslås begrænset til det fyldte 65. år.

Til § 47.

Ved vedtagelsen af lov nr. 242 af 27. maj 1950 var det en forudsætning, at dyrlægekorpsset efterhånden skulle afvikles. Da hæren imidlertid endnu råder over en vis hestebestand, er det fundet hensigtsmæssigt at bevare de nuværende stillinger under dyrlægekorpsset, indtil de ved tjenesteledighed kan nedlægges.

Til § 48.

Der henvises til bemærkningerne til § 3.